

خوانند.¹² یک وای گذشته است. اینک، دو وای دیگر بعد از این می‌آید.

ششم کَرَنای

¹³ و فرشته ششم بنواخت که ناگاه آوازی از میان چهار شاخ مذبح طلایی که در حضور خداست شنیدم¹⁴ که به آن فرشته ششم که صاحب کَرَنای بود می‌گوید، آن چهار فرشته را که بر نهر عظیم فرات بسته‌اند، خلاص کن.¹⁵ پس آن چهار فرشته که برای ساعت و روز و ماه و سال معین مهیا شده‌اند تا اینکه ثلث مردم را بکشند، خلاصی یافتند.¹⁶ و عددِ جنودِ سواران، دویست هزار هزار بود که عدد ایشان را شنیدم.¹⁷ و به اینطور اسبان و سواران ایشان را در رؤیا دیدم که جوشنهای آتشین و آسمانجونی و کبریتی دارند و سرهای اسبان چون سر شیراناست و از دهانشان آتش و دود و کبریت بیرون می‌آید.¹⁸ از این سه بلا، یعنی آتش و دود و کبریت که از دهانشان برمی‌آید، ثلث مردم هلاک شدند.¹⁹ زیرا که قدرت اسبان در دهان و دُم ایشان است، زیرا که دُمهای آنها چون مارهاست که سرها دارد و به آنها اَدّیت می‌کنند.²⁰ و سایر مردم که به این بلا کشته نگشتند، از اعمال دستهای خود توبه نکردند تا آنکه عبادت دیوها و بت‌های طلا و نقره و برنج و سنگ و چوب را که طاقت دیدن و شنیدن و خرامیدن ندارند، ترک کنند؛²¹ و از قتلها و جادوگریها و زنا و دزدیهای خود توبه نکردند.

پنجم کَرَنای

¹ و چون فرشته پنجم نواخت، ستاره‌ای را دیدم که بر زمین افتاده بود و کلید چاه هاویه بدو داده شد.² و چاه هاویه را گشاد و دودی چون دود تنوری عظیم از چاه بالا آمد و آفتاب و هوا از دود چاه تاریک گشت.³ و از میان دود، ملخ‌ها به زمین برآمدند و به آنها قوّتی چون قوّت عقرب‌های زمین داده شد⁴ و بدیشان گفته شد که ضرر نرسانند نه به گیاه زمین و نه به هیچ سبزی و نه به درختی بلکه به آن مردمانی که مُهر خدا را بر پیشانی خود ندارند.⁵ و به آنها داده شد که ایشان را نکشند بلکه تا مدّت پنج ماه معدّب بدارند و اَدّیت آنها مثل اَدّیت عقرب بود، وقتی که کسی را نیش زند.⁶ و در آن ایام، مردم طلبِ موت خواهند کرد و آن را خواهند یافت و تمنّای موت خواهند داشت، امّا موت از ایشان خواهد گریخت.⁷ و صورت ملخ‌ها چون اسب‌های آراسته شده برای جنگ بود و بر سر ایشان مثل تاج‌های شبیه طلا، و چهره‌های ایشان شبیه صورت انسان بود.⁸ و مویی داشتند چون موی زنان، و دندانهایشان مانند دندانهای شیران بود.⁹ و جوشنها داشتند، چون جوشنهای آهنین و صدای بال‌های ایشان، مثل صدای ارايه‌های اسب‌های بسیار که به جنگ همی تازند.¹⁰ و دُم‌ها چون عقرب‌ها با نیش‌ها داشتند؛ و در دُم آنها قدرت بود که تا مدّت پنج ماه مردم را اَدّیت نمایند.¹¹ و بر خود، پادشاهی داشتند که مَلک‌الهاویه است که در عبرانی به اَبَدون مسمّی است و در یونانی او را اَپلیون